

sama artikli lõike 2 punkti a, mida mõistetakse kahju tekitamise korral liikmesriigi vastutust käsitlevate üldpõhimõtete kontekstis, mis on sätestatud Euroopa Kohtu praktikas (seal hulgas eelkõige järgmised Euroopa Kohtu otsused: 19. novembri 1991. aasta kohtuotsus *Andrea Francovich ja Danila Bonifaci jt vs. Itaalia Vabariik*, C-6/90 ja C-9/90, EU:C:1991:428, ja 5. märtsi 1996. aasta kohtuotsus *Brasserie du Pêcheur vs. Bundesrepublik Deutschland ja The Queen versus Secretary of State for Transport ex parte Factortame Ltd jt*, C-46/93 ja C-48/93, EU:C:1996:79), tuleb tõlgendada nii, et alates 1. maist 2004 kujutavad need endast kohustust, mille kohaselt peab sel kuupäeval Euroopa Liiduga ühinenud liikmesriik kehtestama eeskirjad, millega nähakse ette pankrotihaldurile tasu määramine, millele on lisatud sellelt tasult arvestatav käibemaks?

(¹) ELT 2006, L 347, lk 1.

(²) EÜT 1977, L 145, lk 1; poolakeelne eriväljaanne 09/01, lk 23.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Poola) 12. detsembril 2018 — Mikrokasa S.A. w Gdyni ja Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie versus XO

(kohtuasi C-779/18)

(2019/C 164/05)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Mikrokasa S.A. w Gdyni ja Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Kostja: XO

Eelotsuse küsimused

1. Kas 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (¹), sätteid, eelkõige selle direktiivi artikli 3 punkti g, artikli 10 lõiget 1 ja artikli 22 lõiget 1, tuleb tõlgendada nii, et need takistavad tarbijakrediidi seaduse (12. mai 2011. aasta tarbijakrediidi seadus, Ustawa o kredycie konsumenckim, Dz. U. 2018, nr 993, konsolideeritud redaktsioon) artiklis 36a kirjeldatud arvutusvalemi alusel kindlasummalistena määratletud muude kui intressiga seotud krediidikulude ja ülaloodud direktiivis määratletud krediidi kogukulu summa tarbija jaoks sissenõudmist viisil, mis võimaldab varjata tarbija eest tegelikke muid kui intressiga seotud krediidikulusid, mida ettevõtja kannab?

2. Kas 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes^(?), eelkõige selle artikli 1 lõiget 2, artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1, tuleb tõlgendada nii, et need ei võimalda kontrollida tarbijakrediidi lepinguid ülaltoodud direktiivi artiklis 3 kirjeldatud eelduste valdkonnas, osas, mis käsitleb muid kui intressiga seotud krediidikulusid, mille kindlaksmääramise kriteeriumid on piiritletud tarbijakrediidiseaduse artiklis 36a (12. mai 2011. aasta tarbijakrediidi seadus, Ustawa o kredycie konsumenckim, Dz. U. 2018, nr 993, konsolideeritud redaktsioon)?

(¹) ELT 2008, L 133, lk 66.

(²) EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Naczelny Sąd Administracyjny (Poola) 28. detsembril 2018 — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J. versus Krajowej Radzie Sądownictwa

(kohtuasi C-824/18)

(2019/C 164/06)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Vastustaja: Krajowa Rada Sądownictwa

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELL artiklit 2 koostoimes artikli 4 lõike 3 kolmanda lausega, artikli 6 lõiget 1 ja artikli 19 lõiget 1, vaadelduna koos Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47, nõukogu direktiivi 2000/78/EÜ artikli 9 lõiget 1 ja ETL artikli 267 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et

tegemist on õigusriigi põhimõtte ning õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiguse tõhusale kohtulikule kaitsel rikkumisega, kui liikmesriigi seadusandja, andes õiguse esitada kohtule kaebuse liikmesriigi viimase astme kohtu (Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus)) kohtuniku ametikoha täitmisega seotud individuaalsetes küsimustes, seob eelviidatud kohtu kohtuniku ametisse nimetamise ettepaneku esitamisele eelnenud valikumenetluses tehtud otsuse jõustumise ja kehtivuse asjaoluga, et otsust, mis tehti kõigi Sąd Najwyższy (Poola kõrgeim kohus) kohtunikukandidaatide ühise läbivaatamise ja hindamise menetluses, ei ole edasi kaevanud kõik ametisse nimetamise menetluses osalenud, kelle hulka kuulub ka kandidaat, kes ei ole huvitatud eelviidatud otsuse edasikaebamisest, nimelt kandidaat, keda ametisse nimetamise ettepanek puudutab, mille tulemusena:

— kaob õiguskaitsevahendi tõhusus ja võimalus, et pädev kohus saaks tegelikkuses kontrollida viidatud ametisse nimetamise menetluse kulgu?